

Titel: Nordens Glæde forestillet i en Ode i Anledning af Kong Christian den Syvendes høje Fødsels-Fest den 29 Januarii 1772.

Citation: "Nordens Glæde forestillet i en Ode i Anledning af Kong Christian den Syvendes høje Fødsels-Fest den 29 Januarii 1772.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kvantbindet*, P.H. Høecke, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-3_001-shoot-workid3_001_021.pdf (tilgået 06. december 2021)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kvantbindet

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

[↩](#)

Nordens Glæde forestillet en Ode i Anledning af Kong Christian den Syvendes

høye Fødsels-Fest

den 29 Januarii 1772.

Kiøbenhavn trykt hos Paul Herman Höecke.

[2](#)

[3](#)

Træd frem du lyksalige Tvillinge-Rige, Træd frem og lad høre den Glæde du har. Kom Unge og Gamle og Fattige Rige

Kom alle som Deel i vor Glæde nu tár.

See Tiiderne hastig for Eder er vendte;

Thi Herren har hørt De Sukke I stedse til Himmelen sendte,

Og de er bortført Som søgte kun eene vor Ilde

Og ald vores Glæde at spilde.

Da alting sig tegnet til yderste Trængsel,

Og Grumhed ret søgte at øve sin Magt,

Strax Herren os løste, som Zion, af Fængsel,

Lod see han sin Salvede tog udi Agt.

Vor Graad til en Glæde i Hast han omvendte,

Og Viisdommens Aand

Han i de foreenedes Hierter strax sendte,

Ja gav dem Forstand Den Sag at udføre med Ære Som evig i minde skal være.

[4](#)

Hvo vilde ey saadant af Hiertet erkiende,

Hvo vilde ey glædes af inderste Siæl.

?, *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kvartbindet,*

Lov Herren, hvis Godhed er uden ald Ende!

Lov Herren, som alting omgiorde saa vel! Lov Herren og glem ey hans Navn at udsiunge Med frydefuld Sang.

Raab høyt, saa det kan op til Skyerne runge, Og Echo giv Klang,

At Glæden langt borte maae høres Som nu af hvers Hierte fremføres.

Men see! vor Lyksalighed større nn bliver,

Da Kongen indtræder et Nyt Aar i Dag; Det atter til Glæde Anledning os giver,

Og er for os alle den største Behag.

Den Dag bør blant Dagene stedse at blive Velegnet i sær,

Da Herren os ham vilde skienke og give Som har os saa kier,

Og søger vor Beste at fremme,

Den Dag vi bør aldrig forglemme.

[5](#)

See Kongen er naadig mod hver som Ham skue,

Hans Ansigt af Glæde opklaret nu er;

Hans Godhed hver Hierte antænder i Lue,

Hver Undersaat elsker og haver Ham kier.

Saa glæd dig lyksalige Dannemarks Rige! Din Lykke er stor,

Du eyer en Konge, men ingen Hans Lige,

Gud sæt Ham i Floer,

At Han som en Soel ret maae være Og skinne i Norden med Ære.

Gid Himlen befæste Hans Stoel og Hans Throne,

Og Herren Ham gjøre ophøyet og stor,

Saa at Han med Ære maae føre den Krone Som Herren Ham skienkte at bære i Nord.

Gid Fred og Retfærdighed ved Ham florere Og blomstre med Magt;

Gud give Ham Styrke den Byrde at bære Som paa Ham er lagt;

Saa at Han blant Kongerne bliver Den største som Herren os giver.

[6](#)

Gid Herren Ham ziire og pryde og smykke Med Salomons Viisdom og Davids Forstand, Og alle Hans Fiender selv undertrykke,

Ja gjøre Ham mægtig til Land og til Vand. Gud lad Ham i mange Aar hældig regiere,

Og gid at hver Mand,

Som nyder den Lykke omkring Ham at være,

Med beste Forstand Maae søge det Kald at udrette,

Til hvilket dem Kongen vil sætte.

Gud lade Hans Arve-Huus stedse florere Og blomstre og voxe med Dage og Aar.

Gid at det, som Davids, velsignet maae være Og blive, indtil det med Verden forgaar.

?, *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kvartbindet,*

Gid at paa Hans Throne vi aldrig maae savne En Mand af Hans Sæd,
Som kan disse Riger og Lande ret gavne,
Og som er bereed Altid at befordre Guds Ære Og fremme hans reene Ords Lære.

[7](#)

Det evige Væsen fremdeles bevare
Vor Salvedes Lande fra Fare og Nød,
Og med sine Engle dem kierligst forsvare,
Hvis Modgang tilføyer dem ringeste Stød.
Lad Kierlighed stedse indbyrdes regiere,
Og Eenigheds Aand I Norden bestandig og altid florere,
Paa det at vi kan Med Israel synge og sige:
Vi ere et Folk uden Lige.
Gud lad os i mange Aar nyde den Glæde For hvilken vi ere saa glade i Dag.
Ja gid vi maae sildig vor Konge begræde,
Gud i din Beskiermelse naadig Ham tag.
Sæt Engle paa alle de Veye Han farer Til sikkerste Vagt,
Ja selv den Almægtigste Hannem forsvarer,
Og nøye gir Agt At intet i alle Hans Dage Skal være Ham mindste til Plage.

[8](#)

Saa lev da, velsignede Christian, længe I Glæde og Ære og Lykke og Fred!
Ey noget i Verden skal kunde Dig trænge,
Og Smerte skal aldrig omkring Dig faae Stæd; Men Norden lyksalig skal stedse forblive Allene ved Dig.
Ja Norden lyksaligst skal kunde sig skrive,
Og høyst lykkelig Allene ved dit Regimente,
Som for os det beste bestemte.
Og naar Du staaer ned fra Din Jordiske Throne Og legger Dit Scepter og Krone fra Dig, For hisset at nyde en
Herligheds Krone Og blive i Evighed Englene liig:
Da faaer Du en Glæde at finde og smage Som evig bestaaer;
En Glæde som vil Dig langt bedre behage,
Og aldrig forgaaer;
Men Himlen den Naade os give,
For hastig det maatte ey blive.